

Man indskrænker sig nemlig til at foreslaa en Bevilling af ca. $\frac{1}{4}$ Million til at fortsætte Sporet fra Nordre Toldbod til Enden af Søndre Toldbod, altsaa over Toldbodpladsen og over de private Pladser, der gaa derved indtil henimod St. Annæ Plads. Dette Forslag var som sagt beregnet til at skulle koste ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., men deri er indbefattet noget over 100,000 Kr., som skulde anvendes til Fjhtning af disse private Bolværter, hvortil man i sin Tid har sigtet i Udtalelserne i den Betænkning, jeg har citeret. Ved Behandlingen af Finanslovsforslaget i Aar blev denne Post dog udfødt, idet man forudsatte en nærmere Overvejelse deraf i Forbindelse med Kjøbenhavns Banegaards Forhold i Almindelighed. Nu maa jeg straks tilføje, at dette Spørgsmaal er blevet rejst i Jærnbaneudvalget paa et saa sent Tidspunkt, at Udvalget som saadant ikke har haft Anledning til nærmere at sætte sig ind deri og undersøge de Planer, der maatte ligge til Grund for saadanne Anlæg. Udvalget som saadant har derfor ikke ment paa dette Tidspunkt at burde tage nogen Stillning dertil, men har kun forudsat det samme, som tidligere har været forudsat, nemlig, at dette Anlæg burde betragtes som en naturlig Konsekvens af de Foretagender, der tidligere have fundet Sted. De Spørgsmaal, som altsaa maatte komme til Besvarelse, inden en endelig Beslutning kunde tages, vilde altsaa være, dels hvorvidt man skulde gaa til den hele Gennemførelse af Havneringbanen, dels hvilken Andel i Bekostningen de private, der deri ere interesserede — eventuelt ogsaa Kjøbenhavns Kommune — maatte komme til at bære. Som sagt, paa Udvalgets Vegne kan jeg intet udtale om, hvorledes man eventuelt vil stille sig dertil, thi der har ikke været tilstrækkelig Tid til at sætte sig ind i Spørgsmaalene. Jeg kan kun for mit eget Vedkommende udtale, at jeg ganske deler den Opfattelse, der er udtalt af Frihavnsudvalget i 1891, og ligeledes forudsætter, at det ikke vil være vanskeligt at opnaa Enighed i alt Fald om en delvis Gennemførelse af denne Havneforbindelse. Det er vel muligt, at den fuldstændige Gennemførelse af Ringbanen ad den Vej vil støbe paa ret betydelige Hindringer — det skal jeg ikke udtale mig nærmere om — men at

i alt Fald det Ved, der af Regeringen er foreslaaet, vil være en naturlig Følge af, hvad der tidligere er fket, anser jeg for givet. Jeg skal ligeledes tilføje, at den Frygt, man har udtalt for, at Frihavnen vil faa et vist Forspring derved, at disse Anlæg ikke blive udførte i dette Dieblis, efter min Mening ikke har saa meget paa sig, thi disse mindre Anlæg ere ikke saa vidtløftige og besværlige at gennemføre, at de ikke ville kunne ske forholdsvis let. Jeg skal altsaa med disse Ord anbefale denne Sag til Regeringens Opmærksomhed og til senere Fremsettelse af Forslag. — For øvrigt skal jeg ikke genoptage den udførlige Diskussion, vi havde om de Kjøbenhavnske Banegaardsforhold her i Fjor; der er vistnok derom sagt, hvad der fornustigvis kan siges fra de forskjellige Sider. Jeg skal kun oplyse, at der siden sidst foreligger et nyt Indlæg fra Landstingsmand, Ingeniør Villars Lunn af 18de Marts 1894, som altsaa ligeledes er fremkommet paa et meget sent Tidspunkt, men dog ikke senere, end at det har kunnet gøres til Genstand for Undersøgelse fra de jagtlyndiges Side, og paa Udvalgets Foranledning er der derfor i Betænkningen optaget en Svarskrivelse fra Ministeriet, der imødegaar de Indvendinger, som fra Forfatterens Side ere gjorte imod den Plan, som Regeringen har sluttet sig til, og som er vedtagen baade af Landstinget i Aar og af Folketinget i Fjor. Jeg skal kun med Hensyn til dette Indlæg gøre opmærksom paa, at medens Hovedsynspunktet er det samme, vi saa ofte have diskuteret, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal forlade den nuværende Banegaardsplads eller ikke, hvilket jeg derfor ikke nu her skal komme nærmere ind paa, saa indeholder Biecen samtlig nogle ny Dplysninger, nemlig Resultaterne af Forfatterens Undersøgelse af engelske Banegaardsforhold, hvoraf han har udtraget den Slutning, at man her til Lands maatte kunne hjælpe sig med en langt mere indskrænket Banegaardsplads, end vi ellers gøre, dersom man gif over til det System for Banedrift, der benyttes i England. Deri har vistnok den ærede Forfatter fuldstændig Ret; men jeg tror dog, det vil være rigtigt at henvise, dels til, hvad der i Regeringens Skrivelse, som er optagen i Betænkningen, oplyses derom, og dels til de Dplysninger, der i